

भगव

अस्वाधेः । नाम श्रीलक्ष्मणादेत्यादि । मन्त्रः
श्रीगुरोः सकाशात् मन्त्रग्रहणम् । यागः होम-
पूर्वकयथाविधिदीक्षाग्रहणमित्यर्थः । नव इत्या-
कर्माणि पूजासम्बन्धितानि श्रवणादीनि
पाशोक्तार्चनादीनि वा सर्वेषां तेषां पूजाङ्ग-
त्वात् । तानि च तत्रैवोक्तानि । यथा,—
“अर्चनं मन्त्रपठनं यागयोगी महात्मनः ।
नामसङ्कीर्तनं सेवा तच्चिह्नैरङ्गनं तथा ।
तदीयाराधनं चर्चा नवधा भिद्यते शुभे ॥”
अर्थपञ्चकं चत्वारो चत्वारो धर्मादयः पुर-
वाधाः पञ्चमपुरवार्थश्च भक्तिः । यदा पञ्च-
तत्त्वानि अनात्मरूपमात्मपरमेश्वरतद्गुणानां
याथावर्थाणि । इति तट्टीका ॥ * ॥
एकान्तिता गाढके ।
“एकान्तो न सदा विद्यो यसाह्वे परायणाः ।
तस्मादेकान्तिनः प्रोक्तास्तद्भागवतचेतसः ॥”
तद्विज्ञानेनानन्वयपरता एकादशे उद्धवप्रश्नोत्तरे ।
“आत्माज्ञात्वाद्य वे वै मां यावान् यश्चास्मि
यादृशः ।
भजनन्यन्यभावेन ते वै भागवता मताः ॥”
भागवते । ११ । ३ । ५० ।
“न कामकर्मबीजानां यस्य चेतसि सम्भवः ।
वासुदेवैकनिजयः स वै भागवतोत्तमः ॥”
सा च एकान्तिता चतुर्धा । तत्र धर्मानाद-
रेण श्रीमदुद्धवप्रश्नोत्तर एव ।
“अज्ञायेवं गुणान् दोषान् मयादिष्टानपि
स्वकान् ।
धर्मान् सन्वय्य यः सर्वान् मां भजेत् स च
सत्तमः ॥
गीतायाश्च ।
सर्वधर्मान् परिवर्ज्य मामेकं शरणं ब्रज ।
अहं त्वां सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥
यदा यस्याहुयुक्ताति भगवानात्मभावितः ।
स जहाति मतिं लोके वेदे च परिनिष्ठताम् ॥”
अन्यसर्वनिरपेक्षता भागवते श्रीमद्भगवदुद्धव-
संवादे ऐलोपाख्याने ।
“सन्तोषनपेक्षा मच्चिन्ताः प्रशान्ताः समदर्शनः ।
निर्ममा निरहङ्कारा निर्हन्ता निष्परिग्रहाः ॥”
तत्रैव तृतीये श्रीकपिलदेवकृतिसंवादे ।
“त एते साधवः साध्वि । सर्वसङ्गविवर्जिताः ।
सङ्गस्तोत्र्य ते प्रार्थ्यः सङ्गदोषहरा इति ते ॥”
विष्णुसुखलेऽपि मनोरतिपरता स्कान्दे ।
“यस्य क्लृप्तगतस्यापि केशवे रमते मनः ।
न विद्युता च भक्तिर्वै स वै भागवतो नरः ।
आपन्नतस्य यस्यैव भक्तिरयमिचारिणी ।
नान्यत्र रमते चित्तं स वै भागवतो नरः ॥”
प्रमेकपरता च भागवते पञ्चमस्कन्धे श्रीकृष्ण-
देवस्य पुत्राशुश्रावने ।
“ये वा मथोश्च कृतचौहृदायां
जनेषु देहम्बरवार्तिकेषु ।
यद्देव जायात्मनरातिमत्सु
न प्रीतियुक्ता यावदर्थाश्च लोके ॥”

भगवा

राति मित्रं घनं वा ।
“चिन्ता प्रमेकपरता प्रेम्नः स्थात्तरतन्वतः ।
उत्तमा मध्यमा चाचौ कनिष्ठा चेति मेदतः ॥”
तत्रोत्तमा यथा एकादशे हरियोगेश्वरोत्तरे ।
“सर्वभूतेषु यः पश्येद्भगवद्भावमात्मनः ।
भूतानि भगवत्त्वात्मन्येव भागवतोत्तमः ॥
खेटदेवस्य भावं यः सर्वभूतेषु पश्यति ।
भावयन्ति च तान्स्मिन्नित्यर्थः सम्मतः सताम् ॥”
तृतीये श्रीकपिलदेवकृतिसंवादे ।
“मय्यन्येन भावेन भक्तिं कुर्वन्ति ये इदाम् ।
मनुकृते त्वक्तकर्माणस्य त्वक्तजनवात्मवाः ॥”
एकादशे श्रीहरियोगेश्वरोत्तरे च ।
“विहृजति हृद्यं न यस्य साक्षा-
हरिरवशाभिहितोऽप्यधौघनाशः ।
प्रणवरसनया धृताहृद्विपद्मः
स भवति भागवतप्रधान उक्तः ॥”
तत्रैव मध्यममाह हरियोगेश्वरोक्तादेव ।
“ईश्वरे तदधीनेषु वालिशेषु द्विषतुसु च ।
प्रेममेतन्नोपपेक्षा यः करोति स मध्यमः ॥”
कनिष्ठता तत्रैव ।
“अर्थायामेव हरये पूर्णा यः अहयेहते ।
न तद्भक्तेषु चान्येषु स भक्तः प्राकृतः स्मृतः ॥
अहया पूजनं प्रेमबोधकं भक्त इत्यपि ।
प्रेमयो हि करणात्तत्तु स्वल्पं भक्तानपेक्षयात् ॥
तच्चयानि च यान्ये भक्तेर्लेश्यानि तान्यपि ।
वन्दनादीनि विदन्ते येषु भागवता इति ॥
एतानि तच्चयानीत्वं गौशुभ्यादिभेदतः ।
ऊह्यानि तच्चयान्येवं विवेचानि पराख्यपि ॥
इदं त्वत्त्वयन्तः स्युर्दुर्लभा बहवो जनाः ।
दिया इति मलयो अक्तं न वसन्ति इतस्ततः ॥”
अतएवोक्तं मोक्षधर्मे नारदीये ।
जायमानं हि पुरयं यं पश्ये मधुसूदनः ।
सात्त्विकः स तु विज्ञेयो भवेन्नोच्चार्यनिश्चयः ॥”
इति श्रीहरिभक्तिविलासे १० विलासः ॥
भगवान्, [तु] भगः “ऐश्वर्यस्य समयस्य वीर्यस्य
यशसः श्रियः । ज्ञानवैराग्ययोश्चैव यथा भग
इतीङ्गना ॥” इत्युक्तञ्च यथा वद्वैश्वर्यमस्यस्येति ।
भग + निव्ययोगे मतुप् मस्य वः ।) पुं बुद्धः ।
इत्यमरः । १ । १ । १३ । श्रीकृष्णः । यथा,—
“भगवानपि ता राज्ञीः शारदोत्पुलकमलिकाः ।
वीर्य रन्तु मनचक्रे योगमायासुपाश्रितः ॥”
इति श्रीभागवते १० स्कन्धे २६ अध्यायः ॥
पूज्ये चि । इति मेदिनी । भगवत्सुखरूपं यथा,
“मनुरप्याह वेदार्थं स्मृता यन्मुनिश्चतमः ।
तदेतत् श्रूयतामत्र संबन्धे गदतो मम ॥
हे ब्रह्मणी वेदितयो शब्दब्रह्म परच यत् ।
शब्दब्रह्मणि निष्ठातः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥
हे विदो वेदितयो वै इति चाध्वंशी श्रुतिः ।
परया लक्षरपातिर्ह्वेदादिमथापरा ॥
यत्तद्व्यक्तमजरमचिन्त्यमजमव्ययम् ।
अनिर्देश्यमरूपश्च पाणिपादाद्यसंयुतम् ॥
विभुं सर्वगतं निव्यं भूतयोनिमकारणम् ॥

भगवा

आप्ययात्तं यतः सर्वं तं वै पश्यन्ति स्वरयः ॥
तद्ब्रह्म तत् परं धाम तद्विद्यं मोक्षकाङ्क्षिणा ।
श्रुतिवाक्योदितं स्रष्टां तद्विद्योः परमं पदम् ।
तदेव भगवद्वाच्यं स्वरूपं परमात्मनः ॥
वाचको भगवच्छब्दस्तस्याद्यस्याचरात्मनः ।
एवं निगदिताथैस्य स तत्त्वं तस्य तत्त्वतः ॥
ज्ञायते येन तज्ज्ञाने परमस्यैवमयम् ॥
अशब्दगोचरस्यापि तस्यैव ब्रह्मणो द्विज ! ॥
पूजायां भगवच्छब्दः क्रियते ह्यौपचारिकः ।
शुद्धे महाविभूत्याख्ये परे ब्रह्मणि वसति ।
मैत्रेय ! भगवच्छब्दः सर्वकारणकारणे ॥
संभर्तेति तथा भर्ता भकारोऽर्थद्वयान्वितः ।
तेनागमयिता सृष्टा गकारार्थक्षया तुने ! ॥
ऐश्वर्यस्य समयस्य वीर्यस्य यशसः श्रियः ।
ज्ञानवैराग्ययोश्चैव यथा भग इतीङ्गना ॥
वसन्ति यत्र भूतानि भूतात्मन्यखिलात्मनि ।
स च भूतेष्वशेषेषु वकारार्थैस्ततोऽर्थयः ॥
एवमेव महाबाहो ! भगवानिति सत्तमः ।
परमब्रह्मभूतस्य वासुदेवस्य वाच्यगः ॥
तत्र पूज्यपदार्थोक्तिपरिभाषासम्बन्धितः ।
शब्दोऽर्थं नोपचारेण अन्यत्र ह्युपचारतः ॥
उत्पत्तिं प्रलयश्चैव भूतानामागतं गतिम् ।
वेत्ति विदामविद्याश्च स वाच्यो भगवानिति ॥
ज्ञानशक्तिबलैश्वर्यवीर्यैर्जास्य शेषतः ।
भगवच्छब्दवाच्यानि विना हेतुगुणादिभिः ॥”
इति विष्णुपुराणे ६ अंशे ५ अध्यायः ॥
अपि च ।
“परमात्मा च भगवान् विष्णुक्तेरो जवाहृन् ।
तद्भक्तिमान् भागवतो गान्धर्वापुत्रोऽहं जायते ॥
भगवच्छासनान्मो भगवच्छासनप्रियः ।
भगवद्भक्तिमास्थाय वत्स ! भागवतो भव ॥
भगवान् भूतभयोश्चो भूतादिप्रभवोऽर्थयः ।
भावेन तं भजस्व भवभङ्गकरं हरिम् ॥
भजस्व भावेन विभुं भगवन्तं भवेश्वरम् ।
ततो भागवतो भूत्वा भवदन्त्यात् प्रमोक्षसि ॥”
इत्यादौ वद्विपुराणे वैष्णवक्रियायोगे यमाशु-
श्रासनी नामाध्यायः ॥ अथश्च ॥
“महतां हृदजन्तुन् सर्वेषां जीविनां सदा ।
सृष्टा पाता च प्राप्ता च भगवान् करुणाधिधः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे २५ अध्यायः ॥
वद्वैश्वर्यान्वितः । स च परमेश्वरः । तन्नाम-
विशेषस्य सेवनं यथा,—
“अथ श्रीभगवन्नाम सदा सेवेत सर्वतः ।
तन्नाह्यात्मज्ञं विख्यातं सङ्क्षेपेणात्र लिख्यते ॥
अथ श्रीभगवन्नामविशेषस्य च सेवनम् ।
ऋषिभिः कृपयादिष्टं तत्तत्कामहतात्मनाम् ॥”
अथकामविशेषश्च श्रीभगवन्नामविशेषसेवामाहा-
त्मम् । तत्र पापक्षयार्थं कौर्मं । यथा,—
“श्रीशब्दपूर्वं जयशब्दपूर्वं
जयदयादुत्तरतस्तथा हि ।
त्रिः सप्तश्लो नरसिंहनाम
जप्तं निहत्यादपि विप्रहत्याम् ॥”